

Гюмè – в местното тълкуване: дървена постройка на ловци с отвори за стрелба. Изгражда се до места, където най-често кацат птици. От тур. *güte* ‘колиба за ловци’; първи компонент на топонимни конструкции.

Гюмèн бунàр – Сб., З 1,5.

Гюмè тарлà – 1. Зл.в., СИ 2; 2. Ст.с., ЮИ 2, ниви, в които е имало построени гюмета.

Гюмìош тепè – Кам., от съд. док.

Гюмà байр – 1. Бин., И 1,5; 2. Чок., Ю2, битува легенда, че там са си връзвали корабите, когато тук било дъно на море; 3. Боз., ЮИ 2, хълмове, на които е имало изградено гюме

Гюмà тарлà – 1. Зл.в. И 3; 2. Ст.с. ЮИ 2, заблатена местност, където е имало гюме.

Гюн алтè – Г.Ч. З 3, равно, гора (ГХХ, ВИП), от тур. *gün* ‘ден, слънце, светло’ и *altı* (вж.).

Гюн гьормèз – 1. Ич., И 1,2; Сл., СЗ 6,5, дол и рекичка, ляв приток на Магарешка река. Хайдушко събище. Усойно място. От тур. из. *gün* ‘ден, светло, слънце’ и *örmez* ‘невиждащ, сляп’.

Гюнгюрлюка – Сл., И 4, лозя, слънчево, леко хълмисто. с буйна растителност. Названието е смесвано с *Гюргюнлюка*.

Гюнд алàн – Б.д., СЗ, поляна, огrevана от слънце (СРТ). От тур. из. *gün-den* и *alan* ‘открито място, поляна’

Гюндюк дюзù – Гр., запис от 1984 г.

Гюнèй – Нов., ЮЗ 1,5, от тур. *göney* ‘юг’ (ГХХ).

Гюнлюк – Ор., ЮИ, вер. От тур. *günlük* ‘дневен’ с преносно значение ‘дневна заплата, надница’.

Гюн насарлèк – Гр., СИ 2, припекливо място (ГХХ).

Гюнюза – Сл., ЮЗ, наклонено, слънчево, лозя. Припекливо място.

Гюнì сарлèк – Нов., СЗ.

Гюргюнлюка – Сл., И 4. ДИ на *Гюнгюрлюка*.

Гюрджелийка – 1. Въг., от предишен запис; 2. Ст.с., З 1,5.

Гюрèля – Зай., от емл. рег.

Гюренлийка – 1. Г.Ч., С 2 (ГХХ); 2. Б., ЮИ гора с чешма (ГХХ)

Гюрèш алàн – Стр., СЗ 2, поляна, на която се правят борби.

Гюрлèк – Ж.б., от запис.

Гюрлèка – Б.д., от запис.

Гюрлèн бунàр – 1. Б.д., С6, кладенец, извор в габрова гора (ГХХ).

Гюрлюжïка – Стр., З 1, поляна с драки (ВИП).

Гюрлюклìка – Сб., от рум. вл.

Гюрлюците – Сам., З 0,8, пасище (СРТ), от т. *gürlük* ‘изобилие, храсталак’.

Гюр чешмà – 1. Б., ЮИ 6, чешма в гора; 2. Сл., С, стара чешма в северния край на Сливен с изобилна вода, дала неофициално име на квартал около нея, отдавна разрушена.